

Ad grofova sina, pa ad negôvga hrdôbnega strica Frica.
(Zapisal v St. Janžu pri Tomišlju Franc Kramar.)

Ankat sta zvéla in graf pa in grafie. Zdej sta bla pa ab^{hrody} + pa b^uožna.
Polej se je nimej pa in sinick radiu, pa je nimej zé in lejt prejt prsu
angel pavédat de bô sinick. Zdej k' je biv rojen, je pa spiet angel prsu
pa je rîeku: „Zdej mi bom su pa jest za bûtra, sam' bûtro dabite, bûtra
nêj treba, bom su kâr jest!“ Zdej sa se pa panujâl' gr^uo^fi taku veliki gospudje
za bûtra, pa nêj nabenga tû, je jômû najraj' ângelê. Zdej angel je pa prsu
v nemem kvanti, pa sta ga neasla z bûtra h krtâ. Zdej ga je pa sam angel
brez bûtre naraj p^{er}niésu. M' je pa rîeku angel: „Blagâ jon premaréajné
ti na m^uoem dat' kô ga nêman, - ti bom pa nêkej drugga dar!“ Prav: „Kô
bôš ânkâ siédem lejt star, pa kâr bôš rîeku de b^orat, pa se t' bô
prec' zgu^odlê!“ - Zdej je jômû pa ta graf anga brata k' m' je blu jômîe Fric,
pa je biv sê lédok, pa je jômû vóndor zé âna dèklê zbrana, âna grofova hâi.
Pa vóndor una ga nêj masala, k' je biv masa zleht pa hrdôbn. - Zdej je
pa ta Fric tacés vse slîšov, kâj je tejni grofovi atrôki angel rîeku: de
kô bô siédem lejt star, de vse, za kâr bô rîeku de b^o + vslîšan. Je pa su ta
Fric, pa je anga karlička zaklov, pa m' je kri prestrejgâ. Zdej je pa napâ
rû mater' tistga fantička vkrôv pa nôš. Pôl mater' k' je prov tãdnô spala
je pa vse kè pa ustôh pa pa pãrsôh pa s tista karličkova kôvojûo namazov,
- pa sevejde vse tak' nalakô, de se nêj zbrôdila. Polej je pa tistga
fantička pøjîov, pa ga je nêkam prov hrdû d'aleci niésu h in zîénski
de ga je dajila. An jî je pa sîenkenga dar zatu, kajpôk. - Polej k' sa
una mater' damâ dabil' zjutrej vsa krvava âkôl ust pa pa pãrsôh, atrôka
pa nêkîer, sa pa rejs miselli de je atrôka pãvãrlâ, sa je pa za strafenga
prec' zîva zaxidâl! Jest pa pêt sa jî pa sam' tuk' dajâl, de nêj âd
lâkat' omãrta, nêi veî. - Zdej k' je biv tist' fantičk siédem lejt star,

je pa su ta Fric puznga. Pa je pa nekam prov daleci stran ad tiste hise k' je
 biv zdej pol pa ad unga gradū pēalov. Zdej m' je pa rīeku Fric de nej
 rēacē: „Nej rata anā prov lepa kačija, pol pa dva prov lepā cārā kōjnē!“
 Pa je rīeku tak' fantičōk, pa je blu prec' vse trājē. Zdej m' je pa rīeku de
 nej rēacē, de nej b'io tlea prov an lep grat. Je pa rīeku fantičōk de nej
 b'io tlea^{prov} an lep grat, pa je prec' biv. Zdej sta se pa v tista kačija
 vsela, pa sta se v tist' grat pelēala. Zdej k' sta se v grat p'pelēala m'
 je pa rīeku de nej rēacē: „Zdej nej z unga grāda pa tista dōkle pride
 k' je imam jest rat!“ Zdej je pa rīeku tū fantičōk, je pa prec' prīla. Je
 pa rēakla dōkle kō ga nej marala: „Preklieti Fric, al' s' me dabiv?!“
 Pōlej je pa rīeku Fric fantičiki de nej rēacē: „Anā velika miza nej rata,
 pa povhno jedi pa pōjācē gor!“ Pol je pa rīeku tak' fantičōk, je pa prec'
 tāka miza ratala, - pa sa tak' zdej jēl' pa pil'. Nō zdej pa kār je blu
 treba por grādi, kār Fric m' je rīeku de nej tū intū rēacē, pa je prec' tist'
 ratal' kār je tū fantičōk rīeku. Zdej je su pa ankāt ta Fric na jaga.
 Zdej prejdon je su, je pa nar'ōcu tist' dōklēt' k' je bla por nēami, de
 nej v tejm kajt' k' bō su an na jaga, ona tistga fantička zak'ole pa
 sriē nej z nēaga vame, de bō an pol tist' sriē pajū, pa bō glih tak' pol
 kō un fantičōk, de kār bō rīeku de b' rat, pa bō prec' dabiv. Zdej m' je
 pa na vides ablobila de ga b'io zaklala, pa je advū na jaga. Zdej k' je un
 Fric advū, je pa^{ta} vse tejm fantičiki pavejdala kaj ji je Fric nar'ōcu. De
 b' ga zaklappa de b' mī sriē spāsi vīēla, pa de b' ga Fric pajū, pa b' biv
 pol tak' kō an, de vse za kār b' rīeku, pa b' prec' dabiv. Je pa rīeku fanti-
 čōk: „Jest se znam tak' zāmōknē, de me nābēn clov'k na vidi! Tlea nej pa
 an cārēn pōs rata!“ Je pa ratov an cārēn pōs, pa ji prav' fantičōk: „Zdej pa
 kār tejsa pōsa zakōli, pa m' sriē vōn vōmī, pa ga Friceti de j, nej ga
 pajēj! Pa cē bō vprašov cē s' me zaklappa rec' de⁺ me! Jest se bōm pa kār
 tlea za miza zāmōknū, pa me na bō prov nōc' vidu!“ Je je pazāmōknū

za miza, una je pa tist'ga prosa zaklala pa s'ciè von z neaga v'zela, —
 pôl' ta drug' je pa nekam v in skrit kraj zakapala. Zdej je pa se prej
 ta fantiček je nar'odiu — pa som pazabila pavezdat — de kedor bo Fric danu
 prôu, de ga m'ore^{tuč!} vprašet, al' je in oče al' stric negôr, ko ga je dav tak'
 zaklat? — Zdej je pa Fric danu z jage prôu, je je pa prec' vprašov: „Al'
 s' ga zaklala, pa s'ciè mi von v'zela?“ Je pa reäkla de ga je, pa m' je
 tist' pasje s'ciè dala. Sevejde ta je pa mislu de je ta s'ciè rejs
 ad fantička, pa ga je prec' snu. Zdej ga je pa vprašala: „Al' s' ti oče
 tejga fantička, al' s' stric?“ Fric je pa rieku: „Jest nej som oče, jest som
 le stric tejga fantička! Je biv in dan star, pa som ga vkrôv, pa som
 ga in žiènski kè nekam daleč nièsu de ga je dajila. Som pa tačes k' je
 biv karsen angelè slisov k' m' je biv za brôtra de m' je rieku^{de} k' bo
 ankat sièdom lejt star, de za kâr bo prosu, pa bo prec' vslisen. Ne
 zdej k' je biv ankat sièdom lejt star, som ôu pa pajnga h tist'
 žiènski!“ Zdej ga je pa vprašala kěj je oče ad tejga fantička? Je
 pa pavezdov de je v anmi gradi. „Kěj pa mat'?“ „Pa pa živoh
 zaridâl, k' sa mièbli de je tejga atôka k' som ga jest vkrôv živga pazâr
 la, — zatu k' je bla drug' dan vsa krvava äkel ust pa pa pârsh, ko som je
 jest s karličkova krvjô^{prejt} namazov!“ — Zdej k' je tu vse pavezdov je pa
 tist' fantek kâr izza mize vstov k' je vse tu slisov — pa je rieku: „Fric,
 ratej cären pros!“ Zdej je Fric pa prec' cären pros ratov. Zdej je pa rieku
 tist' doklièti: „Ti pa prec' r'ôza ratej!“ Je pa natala r'ôza, pa je je
 prijèr pa je je za klabuk dû. Zdej je pa tist'ga prosa pa vjèr, pa ga je
 v anà mrejistta skatla dû, pa je je dobre zápisu. Zdej je pa tista skatla
 vjèr, pa je ôu von pa je rieku: „B'ôd' anà lepa kacija, pa in par lepek
 kujn!“ Pa je blu prec' vse truje. Zdej je pa vârgu tista skatla na kacija,
 pa se je vsu v kacija, pa je rieku: „Zdej pa nej b'ô inà lepa cesta
 pred mênôoj, daklièr na m' danu, — pôl' za mânej nej pa gmaje raste!“

Je bla pa zmièrej lepa cesta pred ním, pa gromaje za ním, daklièr
se nēj da dūma ppealov. Zdey pa nēj tu jst prec' h ac'ietr. Je
pa naparu hlapce pa dejkle vprašov kaj je kej nooga v gradi? Sa
pa reakli, de kar sa mater zazidal' de se je vart pasuru, pa ga nabèn
na muore afrivat! Je blu dost' goltnarjò de ga b' bli afrival', pa ga
nejsa mudgli, pa je dar vsem graf glavè pasejkat. Ta je pa rieku:
"Jest ga bom pa v trejsh dnich afrivor!" Sa pa pavejdal' tu grafu,
m' je pa rieku graf, de bò dabiv velika sienkonga iè bo tu narè-
du! Pa ta parvi dan nēj ta fantek naci blis prsu, ta drug' dan tud'
ne. Ta tretje naci je pa rieku: "Vart, biòd' afrivan!" Pa je prec' biv:
Zjutrej k' je graf vstov, je pa vidu kak' je zdey spiet afrivan vart;
je biv pa taku vesiev, de je zavol' tejga prec' pajejdna naprav.
Zdey je pa ta fantek prejdon je su na pajejdna, pa tri kamna v
arid' du. Pol je su pa pa tistga posa k' je biv v skatli, pa ga je
von vesiev, pa ga je pad miza du. Zdey je pa prov dost' lodì prile
na tista pajejdna, tak' de je blu rejs luòns! Tist' pos pad miza je
zaciev pa tutt pa jost priset k' je biv masa laion. Prav' graf: "Dajte
posi jost, de na bo tulu k' je laion!" Je pa vesiev tist' fantek in kamon
z arieta pa ga je biv pa his' zatucu pa je rieku: "Hos' pos kamon
paxre, ko mat' sojga atroka!" Polej k' je pos se tulu je pa graf se
dvakat djav de nēj dajj'posi jost de na b'ò laion. Je pa se une dva
kamna⁺ pa his' patucu, ankàt ariga, ankàt ariga, pa je abakat glh
tak' rieku: "Hos' pos kamon paxre, ko mat' sojga atroka!" Polej
je pa rieku grafu: "Jest sem vaš sin, vi ste pa moj oè!" Polej se je pa
ac'ietr akel vratu akleanu, oè pa akel neaga, pa sta se abà jekala. Pol
je pa fantek vprašov: "Kēj sa pa moja mat?" Sa reakli: "Sièdom lejt je se zazidana!"
Sa pa stì pa sa je adzidal', pa je bla sam' zmal' se živa! K' je pa siva zaglièdala, je pa prec'
h seab' prila! Pol je pa vse pavejdov, de je ta pos pad miza tric, pa de ga je in vkrav
k' je biv sele in dan star, zdey ga je ta par posa zaklièr. Je pa sunu tistga posa v
mgt, pa ga je stran sognov. Zdey sa bli pa taku vesial' k' sa spiet siva jomell' de je blu
kej! Pol k' je zrastu sa m' pa čies dal, tista dekle k' je bla r'òza je pa za xèana vesiev.
(Povedala 9. novembra 1913. 54letna Marija Cimperman.)